

"L'autoritat del President és el millor remei per no repetir errors"

Entrevista al viceprimer secretari i portaveu del PSC, Miquel Iceta, publicada al setmanari Actual, 21.12.06

XAVIER TEDÓ – BARCELONA

- Què diferencia el tripartit de l'Entesa?

—L'experiència. Hem fet tres anys de govern que han tingut moltes coses positives, però també hi hem vist algunes mancances del mateix Govern. Tres anys després fem un acord aprofitant l'experiència en el que ha tingut de bo, però també en el que no ha estat tan positiu.

—Vostès sempre han denunciat que el soroll mediàtic anul·lava l'obra de govern del tripartit. No creu que ara s'estan cometent els mateixos errors ?

—És molt diferent. La legislatura passada va estar molt marcada per l'elaboració de l'Estatut, que va crear grans tensions Catalunya endins, però particularment Catalunya enfora. Per tant, no era un problema només de soroll en el sentit que es produís alguna polèmica o afloressin opinions divergents sobre temes concrets, sinó realment una agenda política no impulsada pel Govern. Aquest factor inevitable en un procés de reforma de l'Estatut ara no es produirà. Som en una situació ben diferent.

—Però, el mateix dia que es presenta la Llei de serveis socials, aquesta queda tapada per la polèmica de les banderes.

—És inevitable que a vegades coincideixin dos fets. De totes maneres, aquesta polèmica ha servit per afermar l'estil i l'autoritat del president, que probablement és el millor remei perquè no es produeixin els errors i sorolls de la legislatura.

—Ara el president Montilla coordina directament les funcions executives. Un dels errors del tripartit fou que Maragall les delegués en el conseller primer?

—Cada persona té la seva manera d'exercir la presidència. Maragall sempre va entendre el seu paper més de cap de la institució i preferia cedir les competències de coordinació del Govern al conseller primer. En canvi, Montilla no ho ha estimat així per la seva manera d'entendre la presidència i l'obra de govern. No és una cosa ni millor ni pitjor: simplement respon a personalitats diferents i a maneres diferents d'exercir la presidència.

—No s'ha fet per blindar el Govern d'Entesa?

—No necessàriament. És veritat que un paper més actiu del president en l'impuls de l'obra de govern pot ajudar a donar més cohesió, però respon més a les característiques diferents de cada president. No té una intencionalitat política. Montilla és més executiu que Maragall i segurament no hauria estat tan còmode amb una configuració del Govern on hi fos un primer ministre. Això no vol dir que el paper del número dos del Govern, del vicepresident, no sigui imprescindible perquè Carod té les seves funcions i responsabilitats. La configuració del Govern respon a una nova realitat i a uns nous protagonistes.

—Però la vicepresidència queda molt lluny de les atribucions que tenia la conselleria primera.

—És diferent. El conseller primer té atribuïdes directament unes competències d'impuls i de coordinació del Govern i el vicepresident no les té atribuïdes per llei, però el president li pot delegar les funcions que estimi oportunes. El vicepresident és el número dos del Govern i substitueix el president en cas d'absència, de malaltia o de viatge. El president vol vetllar més per l'acció de govern.

—Els tres socis de Govern han deixat clara la voluntat de no exterioritzar les diferències. Però això es fa difícil quan les posicions són tan divergents en alguns assumptes.

—Som davant d'un govern de coalició i les coalicions estan formades per partits que es presenten a les eleccions separadament i que competeixen electoralment amb projectes a llarg termini diferents. Això és lògic. El que no pot succeir, en cap cas, és que les diferències alenteixin, obstaculitzin o impedeixin l'obra de

l'Executiu o en perjudiquin la imatge. I aquest és el compromís que hem adquirit amb el nou Govern d'Entesa.

—I amb el Quart Cinturó o la MAT no pot passar algun d'aquests supòsits, per exemple, que s'alenteixi?

—No perquè precisament són coses que no depenen del Govern. Hi ha manifestacions pel Quart Cinturó perquè l'obra ja s'està fent; si no s'estigués fent, no n'hi hauria. Hi ha posicions diferents entre els socis, però és una obra que s'està fent i que s'acabarà fent. I amb la línia d'alta tensió passa el mateix. És una infraestructura que depèn de l'acord entre els Governos espanyol i francès i, en el moment en què es produeixi l'arbitratge de la UE, es farà. És veritat que els socis de Govern no la veuen necessària o la veuen perjudicial, però per a nosaltres és imprescindible. Això no ha d'alterar pas el projecte de govern perquè cap de les dues qüestions no és competència directa del Govern.

—Aleshores, sigui quina sigui la decisió del Govern espanyol, l'Entesa mantindrà una posició comuna?

—Ja la té amb el Pla de l'energia aprovat en la legislatura anterior, que incorporava la interconnexió elèctrica. En el moment en què es produeixi l'acord entre Espanya i França, el Govern de la Generalitat haurà de vetllar perquè aquesta obra perjudiqui tan poc com sigui possible el medi ambient. Però cal recordar que ja tenim línies de molt alta tensió a Catalunya. A Tarragona en tenim set i no han provocat enrenous. Nosaltres creiem que se n'ha fet un gra massa i que la línia és imprescindible. Catalunya no és un país que pugui assegurar la seva independència energètica i, per tant, ha d'estar perfectament connectada si volem que prosperi.

—Si es fan, doncs, aquestes infraestructures, no creu que tinguin conseqüències en la coalició de Govern?

—No, segur que no perquè és evident que el Govern té moltíssimes competències i obres a fer, però aquestes vénen de dates anteriors i el soci majoritari de Govern les entén imprescindibles.

—El Govern pensa recórrer contra el decret d'ensenyament que imposa una tercera hora en castellà als centres educatius?

—És que no és una tercera hora en castellà. Nosaltres estem d'acord que s'ha de millorar el domini de les llengües i de les matemàtiques, i això ha d'alterar els horaris i la proporció d'hores lectives que es dediquen a cada tema. En el marc del respecte a les competències de la Generalitat, entenem que calen més hores de castellà, de català i de matemàtiques.

—Aquest decret no envaeix les competències de la Generalitat?

—No sóc un tècnic en la qüestió. Hi ha opinions diferents. El conseller Maragall ja s'hi ha pronunciat i el Govern ho està estudiant. Si hi ha qualsevol vulneració de competències, la Generalitat ha d'actuar en defensa de les seves competències. Però l'important no són les competències, sinó la competència dels estudiants. I, si no millorem la competència dels estudiants en matèria lingüística i de matemàtiques, els estem fent un flac favor.

—Aquesta qüestió ha tornat a posar de manifest les discrepàncies d'ERC i d'ICV-EUiA amb el PSC?

—El Govern encara no ha pres una decisió, i estic convençut que, quan la prengui, serà compartida per les diferents forces de l'Executiu.

—Parlem de l'organigrama del Govern. Quin criteri es va adoptar per al repartiment de les conselleries?

—Va ser fruit d'una negociació que parteix de diferents elements. La negociació és la continuació de la que es va fer el 2003 amb algunes modificacions, derivades de l'increment del pes relatiu com en el cas d'Iniciativa i de la demanda d'ERC d'aconseguir Cultura en lloc de d'Educació. És un sistema de repartiment bastant similar al de l'any 2003, amb una reducció de les conselleries que ha fet que un dels departaments d'Esquerra s'hagi convertit en un macrodepartament. No hi ha un canvi substancial.

—Comparteix amb la consellera Tura l'afirmació que el PSC no s'hauria d'haver després d'Interior?

—No. Les negociacions sovint et porten a cessions i compromisos. No està escrit enlloc que el PSC hagi de tenir sempre la responsabilitat d'Interior. Ni la d'Educació ha de correspondre a Esquerra. No hi ha unes conselleries de primera i unes de segona. No n'hi ha cap que sigui tan important que el soci minoritari no la pugui assumir.

—Què li sembla la gestió que n'està fent el conseller Saura?

—És molt aviat per dir-ho, però estic convençut que en farà una magnífica gestió. No oblidem que la Conselleria d'Interior té un contingut de gestió tècnica, però sobretot d'orientació política i la capacitat de Saura no admet dubte. Serà un molt bon conseller, però té el repte de superar la gran gestió de Tura.

—Quina opinió li mereix el govern a l'ombra que ha creat Convergència?

—Ens sona. Els dirigents de CiU s'haurien de llegir el que deien quan Maragall va fer aquesta proposta en la legislatura del 1999 al 2003. L'oposició té un paper molt important de control i de crítica al Govern i, per tant, qualsevol instrument del qual es vulgui dotar per fer aquesta tasca d'una manera més eficaç és bo per a ells i per al país.

—Creu que es pot arribar a un acord sobre la llei electoral?

—És molt difícil perquè hi ha un partit que se n'ha beneficiat molt (CiU) i sense aquest no es pot reformar. I no crec que acceptin una llei electoral que el privi del benefici del sistema electoral vigent, però s'ha de provar. Ni que sigui en aspectes com la paritat.

—Hi ha tripartit per a anys?

—Sempre vam dir que era una aposta estratègica. Després de 23 anys de govern conservador, a Catalunya li calia una etapa llarga de governs progressistes.

Creiem que sí. La prova és l'impuls del Pacte del Tinell perquè encara queden bastants coses per fer. La legislatura anterior va servir per posar els fonaments, però ara cal aixecar la casa. Pot haver-hi govern d'esqueres per a anys.

—Aquesta legislatura és la darrera oportunitat per demostrar que poden governar junts de forma eficient?

—Si les coses no anessin bé, hauríem de revisar aquesta apreciació. Però estem convençuts que anirà bé i que tothom ha après de l'experiència. Tenim la sort, a més, de poder-ho construir sota unes bases sòlides en matèries de política social, i això marca un llarg recorregut.

—En aquest sentit, la reivindicació nacional ha quedat al marge en aquesta legislatura?

—No. Perquè amb el nou Estatut, més que reivindicar, el que cal és desplegar el que hem aconseguit. Si desplegar l'Estatut del 1979 va durar 20 anys, no sé quant durarà el del 2006. No es pot dir que som en una fase postnacional o que la reivindicació s'ha acabat: ara hem de treure el màxim rendiment del nou Estatut.

—Preveu tants problemes amb el desplegament de l'Estatut actual?

—Tot canvi en les estructures d'un Estat implica problemes, i això requereix negociació i intel·ligència. Això també passa a Alemanya, on malgrat els anys d'experiència en el federalisme no impedeix que hi hagi problemes.

—Que mani el PSOE a Madrid i el PSC aquí fa més fàcil la negociació?

—Ho fa possible. Catalunya té un nou Estatut perquè hi ha un govern progressista a Catalunya, però també a Madrid. Sense aquesta conjunció, no hi hauria Estatut.

—Coincideix amb el president Montilla que aquest Estatut és l'horitzó final de Catalunya?

—Ell no diu que sigui l'horitzó final, sinó l'horitzó per a molts anys. Si CiU va trigar 23 anys a desplegar l'Estatut de 1979, encara que ara anés molt bé, com a mínim necessitarem 15 o 20 anys per desplegar-lo.